

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An filius Paulus Sacerdos non obstante ea Scheda Legitimam sibi
vendicare possit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

hanc rationem, si aliquid alicui datum esset occulte à testatore, ut illud post testatoris mortem expenderet in aliquam piam causam, vel ut sibi tanquam pauperi applicaret, valida esset talis dispositio in foro conscientiae, tenereturque talis juxta mentem testatoris id expendere, esto nullus adfuerit testis, nullaque ea de re confecta fuerit scriptura, Idem DD. complures affirmant de casu, quo moriturus coepit condere testamentum, aut codicillum, & morte præventus non potuit illud ad finem perducere; ubi licet secundum alia non pia irritum sit, vallet tamen quoad pia legata, quæ in sua illa imperfecta dispositio ne jam expresserat, nec obest quod voluntatem suam mutare potuerit; nam cum nullam re ipsa mutationem significaverit, aut fecerit, naturali pariter, ac Canonico jure firma manere debet, ut docent Bartol. l. in testam. ff. de fidei commis. Covar. l. c. n. 14. Abb. in c. 1. & penult. de success. ab intestato. Tiraq. privil. 7. Molina l. c. Laym. tr. s. c. 2. aliisque.

393 Ad 2. Q. R. Affirmative; patet enim debet legitimam filio l. scimus 36. §. illud præterea 2. ibi ne filius fraudetur debito naturali, C. de in off. test. quæ proin sine legitima causa eum privare non potest, adeò, ut si in minori quantitate sit institutus, quam esset legitima ei debita, eidem conce-

datur actio ad supplementum usque ad integrum legitimam portionem; non tamen actio inofficiosa adversus testamentum, uti post l. omnimodo C. de inoffic. test. expressè habetur in Aubent, ut cum de appell. cognos. §. hac autem dispo-suimus, his verbis: si qui hæredes fuerint nominati, et si certis rebus jussi fuerint esse contenti, hoc casu testamentum quidem nullatenus solvi præcipimus: quid quid autem minus eis legitima portione relictum est, hoc secundum nostras alias leges ab hæribus impleri. Quod si tamen parens causam legitimam ingratitudinis addidit, cur velit, ut non plus accipiat, actio ad supplementum non conceditur juxta citt. leg. omnimodo &c. Dixi causam legitimam; nam ex præscripto Novell. 115. c. 3. ut filius possit à patre ex hæreditari, tria requiruntur. 1. Ut fiat ex cœla iusta: 2. Ut illa causa disertè, & in specie in testamento exprimatur. 3. Ut causa ex hæreditationis ab hærede in testamento instituto probetur. &c. Porrò legitima debitæ descendantibus nullum gravamen, modus, conditio, dilatio apponi potest, quod si apponatur, licet filio non concedatur querela inofficiosa ad annullandum tale testamentum, attamen gravamen, modus, conditio, dilatio sunt ipso jure nulla, non secùs, ac si non essent apposita, ut tenet communis DD. apud, & cum Ant. Gomez 1. tom. variar. resolut. c. 11. n. 24 & expressè habetur, leg. quoniam in

in priorib. C. de inoffic. test. l. 17. tit. 1. & l. 11. tit. 4. part. 6. l. scimus 36. §. cum autem 1. C. de inoffic. test. idque meritò; cum enim Legitimæ portio legis dispositione potius, quam judicio testatoris definita sit, conveniens non fuit, eam istius arbitrio gravaminis adjectione deteriorem reddi.

An autem Paulus Sacerdos sumptus tempore Studiorum à se factos computare debeat in suam legitimam, videtur negativè respondendum, eò quòd filius sumptus, quos ex voluntate patris studiis vacans fecit, non teneatur mortuo patre afferre ad partitionem cum aliis fratribus, sed solvendi sint ex communi massa bonorum paternorum, ut docent Navarr. in *Man. c. 17. n. 160.* Molina *D. 239.* Ant. Gom. *ad leg. 29. Taur. n. 16. Sylvest. V. pecul. 2. q. 2.* Bartol. *in tr. de duob. fratrib. n. 16. &c. l. 1. §. nec castrense n. 8. ff. de collar. honor. Lopez aliquie, quibus consentit l. ult. ff. de petit. heredit.* Nisi filius, (ut limitat Bartol.) forte habeat bona propria, ex quibus sustentetur.

Ratio est, (ut alibi à nobis insinuatum est) quia hi sumptus sunt loco alimentorum, seu expensæ ad patrem spectantes, qui filium in studiis ex ejus consensu versantem sustentare tenetur, quique potest, si velit, uni filiorum splendidiorum, melioremque sustentationem

suppeditare, quam aliis: imò secundùm Molinam l. c. alimenta, quæ filiis in studiis versantibus præstantur, sunt privilegiata ut quasi castrensa bona ad eos pertinere videantur, eò quòd scientiæ in commune Reipublicæ bonum cedant.

Nihilominus (præscindendo in- 394

terim ab aliis rationibus, quas pro se Paulus allegat) R. expensas à Paulo in studiis factas conferendas esse in legitimam portionem, saltem quoad maiorem earum excessum, quem in studiis versans fecit, & domi manens non fecisset; nam licet hujusmodi expensæ non sint conferendæ juxta superiùs dicta, id tamen limitandum est, ut notat Gom. l. c. nisi pater contra protestetur, & expressè velit, ut conferantur in legitimam, prout liberè velle potest; cum non teneatur pater filium mittere ad studia, præscindendo ab aliquo alio pa&co; atqui ex circumstantiis casus constat de contraria voluntate patris voluntis eas conferri in sua ultima voluntate in illa scheda relicta id expisserit, dum dixit: Quòd, cum filio petere, & filiæ Joannæ patrimonium jam extradiderit; pro filio vero paulo sacerdote sumptus pro studiis fecerit, cum re sua ita disponat &c. ubi in hac ultima sua voluntate sumptus illos pro legitima assignat, nulla amplius facta mentione de proposiro, seu permissione prius ad protestationem filii

filii præteriti facta, aliquid Paulo suppeditandi pro supellectile comparanda, si Parochiam obtinuerit. Aliud eset, si de iis sumptibus in illa sua ultima voluntate mentionem non fecisset, atque adeò non constaret de mente testatoris.

Dixi præscindendo ab aliis rationibus à Paulo adductis, nam si Paulus à potiori victum, & vestitum per suam industriam, & merita ex conditionibus & Alumnatu ipse sibi comparavit, ut ille afferit, & ratio allegata, cur ita pater disposerit, nullasit; hæc utique in considerationem, & computum venire poterunt.

Dixi 2. saltem quoad majorem earum excessum, quem domi manens non fecisset, eò quòd pater plus cum eo in studiis versante insumperit, quām domi aliàs fuisse insumperitus; nam pater gratis tenetur præstare filio ordinaria alimenta, quando ea aliunde non habet, ut notat cum aliis citt. Gomez quæ proin, utpote aliàs debita, in legitimam computari non poterunt.

395 Ad 3. Q. Quo jure debeatur legitima? R. Liberi, & parentibus, saltem quoad substantiam deberi juræ naturæ; filiis quidem à parentibus in alimenta, parentibus vero à filiis titulo pietatis, & gratitudinis, siquidem parentum hi filii

sine propriis filiis decedent. De filiis constat ex eitt. l. simus 36. De parentibus patet ex C. si pater 1. b.t. in 6. Et de utrisque ex Novell. I. princ. §. primum, 2. ubi Imperator ait, filiis, nepotibus, patribus, & matribus Legitimam deberi secundum naturam. Ad fratres quod attinet, non tenetur frater fratrem instituere, sed eum præterire impunè potest, excepto casu, quo frater, fratre germano præterito, hæredem instituit personam turpem, cuiusmodi sunt meretrices, Concubinarii, Lenones, mimi, filii Presbyterorum, adulterini, incestuosí, & quounque coitu à legibus damnato procreati. Quo in casu jure duntaxat civili legitima debetur, & propria à fratre querclâ inofficio, ejusmodi testamentum rumpi potest, leg. frates 27. C. de inoffic. testam. D. Quæ est suprà Legitimam filiis & parentibus jure naturali, saltem quoad substantiam deberi; nam determinatio quantitatis à jure civili statuta est, & idcirco Legitima à legibus etiam appellatur. Jure autem antiquo Legitima erat quadrans, seu quarta pars substantiæ defuncti, §. sed hac 3. & §. fin. in lit. de inoffic. testam. Sed jure novo hæc portio aucta est, ita ut modò triens, & aliquando semis debeatur, Aut. novissima C. de inoffic. testam. & Novell. 18. cap. 1. Et filiis quidem ita, ut triens iisdem debeatur, si quatuor sint, vel pauciores; semis autem, si quinque